

نخستین بانوی شعر پارسی

محمد سلگی

کارشناس آموزش زبان و ادبیات فارسی و دبیر ادبیات شهرستان نهبوند

چکیده

این پژوهش، شناختنامه‌ی رابعه بنت کعب بلخی است که او را به عنوان نخستین شاعر زن پارسی گوی پس از حمله‌ی اعراب می‌شناسیم. نگارنده سعی دارد همه‌ی نکات مهم زندگی وی را بررسی کند. نخست نقاط تاریک و روشن زندگی رابعه و روایت عطار از عشق او با غلامی به نام بکتاش را مرور می‌کنیم. سپس با ارائه‌ی چند نمونه شعر، به تحلیل سروده‌هایش می‌پردازیم. سرانجام به بنیادی‌ترین پرسش این نوشتار پاسخ خواهیم داد: چرا ماجرای عشق رابعه و بکتاش، با وجود کشش‌های داستانی فراوان و حوادث شاعرانه و تراژیک، چندان در ادبیات پارسی انعکاس نمی‌یابد؟

واژگان کلیدی: رابعه، عطار، شاعر زن، نخستین